

Czwartek, 11 marca 2021 r.

P9_TA(2021)0090

Prawa dziecka

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie praw dziecka w świetle strategii UE na rzecz praw dziecka (2021/2523(RSP))

(2021/C 474/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając uwagi ogólne Komitetu Praw Dziecka ONZ ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne ONZ w sprawie opieki zastępczej dla dzieci ⁽²⁾,
- uwzględniając światowe badanie ONZ na temat dzieci pozbawionych wolności z lipca 2019 r.,
- uwzględniając dokument orientacyjny ONZ z 15 kwietnia 2020 r. zatytułowany „Wpływ pandemii COVID-19 na dzieci” oraz pozytywną reakcję UE i grupy Ameryki Łacińskiej i Karaibów (GRULAC) i potwierdzoną podpisem 173 państw,
- uwzględniając reakcję polityczną Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 19 października 2020 r. zatytułowaną „Jaki jest wpływ pandemii COVID-19 na imigrantów i ich dzieci?”,
- uwzględniając deklarację Komitetu Ministrów Rady Europy z 1 lutego 2012 r. na temat nasilającej się w Europie antycygańskości i rasistowskiej przemocy wobec Romów,
- uwzględniając art. 3 ust. 3 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej ⁽³⁾ (,
- uwzględniając dyrektywy UE w sprawie praw procesowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji z 20 lutego 2013 r. zatytułowane „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” ⁽⁵⁾;
- uwzględniając Międzynarodowy Rok na rzecz Eliminacji Pracy Dzieci (2021) oraz przyjęte przez Komisję podejście „zero tolerancji” wobec pracy dzieci,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2017 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ W szczególności uwaga ogólna nr 5 w sprawie ogólnych środków wdrażania Konwencji o prawach dziecka; nr 6 w sprawie traktowania dzieci bez opieki i dzieci odseparowanych od rodziców poza krajem pochodzenia; nr 10 w sprawie praw dziecka wobec wymiaru sprawiedliwości dla nieletnich; nr 12 w sprawie prawa dziecka do bycia wysłuchanym; nr 13 w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy; nr 14 w sprawie prawa dziecka do uwzględniania przede wszystkim jego dobra; nr 15 w sprawie prawa dziecka do życia w zdrowiu na najwyższym możliwym poziomie oraz nr 16 w sprawie obowiązków państwa dotyczących wpływu sektora przedsiębiorstw na prawa dziecka.

⁽²⁾ Zapisane w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/Res/64/142 z 24 lutego 2010 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ W szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 59 z 2.3.2013, s. 5.

⁽⁶⁾ COM(2017)0211.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci,
 - uwzględniając komunikaty Komisji przyjęte w celu utworzenia Unii równości, zgodnie z wytycznymi politycznymi na następną kadencję Komisji Europejskiej w latach 2019–2024 ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 czerwca 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie praw ofiar (2020–2025)” ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 3 maja 2018 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie konieczności wzmocnienia strategicznych unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów po 2020 r. i bardziej zdecydowanej walki z antycygańskością ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie wdrażania krajowych strategii integracji Romów: zwalczanie negatywnych postaw wobec osób pochodzenia romskiego w Europie ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie praw dziecka w świetle strategii UE na rzecz praw dziecka (O-000007/2021 – B9-0007/2021),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
- A. mając na uwadze, że dziecko jest przede wszystkim dzieckiem, niezależnie od jego pochodzenia etnicznego, płci, obywatelstwa, pochodzenia ekonomiczno-społecznego, umiejętności, statusu migracyjnego i miejsca zamieszkania, że potrzebuje specjalnej ochrony oraz że należą mu się wszystkie prawa zapisane w Konwencji ONZ o prawach dziecka;
- B. mając na uwadze, że we wszystkich działaniach i decyzjach, które dotyczą dziecka oraz jego dobrostanu fizycznego i psychicznego, należy przede wszystkim uwzględnić jego dobro;
- C. mając na uwadze, że dzieci mają prawo do włączającej, przystępnej cenowo wczesnej edukacji, opieki dobrej jakości i rozrywki; mając na uwadze, że dzieci, zwłaszcza dzieci ze środowisk defaworyzowanych, mają prawo do ochrony przed ubóstwem oraz do szczególnych środków mających na celu zwiększenie równości szans oraz zwalczanie dyskryminacji i segregacji w edukacji; mając na uwadze, że inwestycje w rozwój we wczesnym dzieciństwie przynoszą wysokie zyski z gospodarczego i społecznego punktu widzenia;
- D. mając na uwadze, że przed wybuchem pandemii COVID-19 prawdopodobieństwo życia w skrajnym ubóstwie dotyczyło dzieci dwukrotnie częściej niż dorosłych ⁽¹³⁾; mając na uwadze, że szacuje się, iż w wyniku pandemii liczba dzieci żyjących poniżej krajowej granicy ubóstwa może wzrosnąć nawet o 117 mln, a dodatkowe ok. 150 mln dzieci żyje w wielowymiarowym ubóstwie ⁽¹⁴⁾; mając na uwadze, że pandemia jeszcze bardziej pogłębiła nierówności i zwiększyła ryzyko popadnięcia dzieci w skrajne ubóstwo, w porównaniu z okresem poprzedzającym epidemię COVID-19, gdzie już jedno dziecko na cztery w Europie było zagrożone ubóstwem;

⁽⁷⁾ W szczególności komunikat z 24 listopada 2020 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz integracji i włączenia społecznego 2021–2027” (COM(2020)0758), z 18 września 2020 r. zatytułowany „Unia równości: unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565), z 5 marca 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152), z 12 listopada 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698).

⁽⁸⁾ COM(2020)0258.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 41 z 6.2.2020, s. 41.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 2.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0229.

⁽¹³⁾ Komunikat Eurostatu „EU children at risk of poverty or social exclusion” [Dzieci zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE], 5. marca 2020 r.

⁽¹⁴⁾ Broszura UNICEF-u „Impact of COVID-19 on multidimensional child poverty” [Wpływ COVID-19 na wielowymiarowe ubóstwo dzieci], wrzesień 2020 r.; <https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/>

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- E. mając na uwadze, że zamknięcie szkół z powodu obecnej pandemii COVID-19 dotknęło nawet 1,6 mld dzieci na całym świecie i szacuje się, że w rezultacie co najmniej 24 mln uczniów mogło porzucić naukę⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że 370 mln dzieci na całym świecie, z których wiele jest uzależnionych od posiłków szkolnych jako kluczowego źródła ich codziennego odżywiania, straciło średnio 40 % posiłków w szkołach, ponieważ ograniczenia w związku z COVID-19 spowodowały zamknięcie klas⁽¹⁶⁾; mając na uwadze, że dzieci, zwłaszcza dziewczęta i dzieci z niepełnosprawnościami, pochodzące ze środowisk defaworyzowanych pod względem społeczno-ekonomicznym, są szczególnie dotknięte skutkami zamykania szkół i środków, które ograniczyły dostęp do edukacji, zarówno w szkołach, jak i w ramach kształcenia na odległość;
- F. mając na uwadze, że COVID-19 poważnie wpłynął na prawo do edukacji; mając na uwadze, że o ile polityka edukacyjna pozostaje w gestii państw członkowskich, pandemia COVID-19 i spowodowane przez nią nierówności w edukacji stanowią wspólne wyzwanie, które wymaga wspólnego podejścia Unii, wspólnych polityk i narzędzi;
- G. mając na uwadze, że z badań Eurostatu⁽¹⁷⁾ wynika, że w 2018 r. w UE 88,3 % dzieci w wieku od trzech lat do minimalnego wieku rozpoczęcia obowiązku szkolnego było objętych formalną opieką, co wskazuje na zwiększoną potrzebę stworzenia większej liczby placówek opieki dziennej dla dzieci jako ważnego narzędzia rozwoju poznawczego i społecznego dzieci od najmłodszych lat;
- H. mając na uwadze, że ze względu na brak dostępu do internetu ponad dwie trzecie dzieci na całym świecie wciąż nie ma możliwości nauki w domu; mając na uwadze, że edukacja domowa uwypukliła przepaść edukacyjną i cyfrową w wielu państwach członkowskich UE i na całym świecie, co ma wpływ na szanse życiowe dzieci, a także na ich zdrowie fizyczne i psychiczne, oraz mając na uwadze, że przepaść cyfrowa szczególnie dotyka młode dziewczęta i młodych ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji i pochodzących z grup rasowych;
- I. mając na uwadze, że na świecie co czwarta dziewczynka w wieku od 15 do 19 lat nie uczy się, nie pracuje ani nie szkoli, w porównaniu z jednym na 10 w przypadku chłopców; mając na uwadze, że promowanie równości płci i wzmocnienie pozycji dziewcząt ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju⁽¹⁸⁾;
- J. mając na uwadze, że obecna globalna pandemia wydaje się oszczędzać dzieci przed najpoważniejszymi konsekwencjami zdrowotnymi; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 ma jednak ogromny wpływ na dzieci, powodując rosnące i bezpośrednie zagrożenie dla ich dobrostanu i rozwoju, w tym w odniesieniu do ich zdrowia psychicznego; mając na uwadze, że szczególnie dotyka to dzieci ze środowisk defaworyzowanych, małoletnich bez opieki oraz dzieci należących do mniejszości, takich jak dzieci romskie; mając na uwadze, że jak dotąd szacuje się, iż dodatkowe 1,2 mln dzieci i 56 700 matek może umrzeć w ciągu sześciu miesięcy z powodu zakłóceń w podstawowych zabiegach, takich jak rutynowa opieka zdrowotna; mając na uwadze, że niewystarczający dostęp do usług opieki zdrowotnej może mieć wpływ na wszystkie obszary życia⁽¹⁹⁾;
- K. mając na uwadze, że wskaźnik samobójstw wzrósł w wielu państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że według niedawnego badania przeprowadzonego z udziałem młodych ludzi w całej UE prawie jedna osoba na pięć odpowiedziała, że cierpi na problemy ze zdrowiem psychicznym lub ma objawy takie jak depresja lub lęk⁽²⁰⁾; mając na uwadze, że ONZ ostrzegła przed światowym kryzysem w zakresie zdrowia psychicznego, a brak działań może pociągać za sobą niszczycielskie długoterminowe koszty społeczne i gospodarcze dla społeczeństwa – przy czym dzieci i nastolatki należą do najbardziej zagrożonych⁽²¹⁾;

⁽¹⁵⁾ <https://data.unicef.org/topic/education/covid-19/>

⁽¹⁶⁾ Dokument roboczy UNICEF Office of Research – Innocenti i Światowego Programu Żywnościowego „COVID-19: Missing More than a Classroom. The impact of school closures on children's Nutrition” [COVID-19: COVID-19: utrata nie tylko nauki w szkole. Wpływ zamykania szkół na żywienie dzieci], styczeń 2021 r.

⁽¹⁷⁾ Eurostat, „Living conditions in Europe” [Warunki życia w Europie], 2018.

⁽¹⁸⁾ UNICEF, „Global annual results report 2019: Gender equality”. [Globalny raport roczny 2019: Równość płci]

⁽¹⁹⁾ FAO, IFAD, UNICEF, WFP i WHO, „The State of Food Security and Nutrition in the World 2020” [Stan bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia na świecie w 2020 r.], 2020 r.

⁽²⁰⁾ ChildFund Alliance, Eurochild, Save The Children, UNICEF i World Vision, „Our Europe. Our Rights. Our Future” [Nasza Europa. Nasze prawa. Nasza przyszłość], styczeń 2021 r.

⁽²¹⁾ <https://news.un.org/en/story/2020/05/1063882>

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- L. mając na uwadze, że niedociągnięcia w krajowych systemach ochrony dzieci oraz brak mechanizmów współpracy transnarodowej między państwami członkowskimi mogą dodatkowo przyczynić się do wykluczenia społecznego, a także do wykorzystywania dzieci, w szczególności dzieci przemierzających się; mając na uwadze, że odnotowano pewną dyskryminację w wyniku procedur i praktyk stosowanych przez władze w transgranicznych sporach rodzinnych z udziałem dzieci⁽²²⁾; mając na uwadze, że numery interwencyjne wskazują również na wzrost liczby zgłoszeń związanych z przypadkami uprowadzenia dziecka, zwłaszcza w ostatnich miesiącach, ze względu na nasilenie się trwających międzynarodowych konfliktów rodzinnych;
- M. mając na uwadze, że według najnowszego sprawozdania Komisji na temat postępów w walce z handlem ludźmi⁽²³⁾ dzieci stanowiły prawie jedną czwartą wszystkich zarejestrowanych ofiar we wszystkich państwach członkowskich;
- N. mając na uwadze, że 152 mln dzieci na całym świecie musi pracować, a około 73 mln z nich jest narażonych na jedną z najgorszych form pracy dzieci: niewolnictwo, pracę niewolniczą, pracę niebezpieczną lub wykorzystywanie seksualne⁽²⁴⁾; mając na uwadze, że Komisja uznała „zerową tolerancję wobec pracy dzieci” za obowiązkowy priorytet polityczny;
- O. mając na uwadze, że co trzecia dziewczynka doświadcza okaleczania żeńskich narządów płciowych, a co piąta będzie żoną, pomimo że nadal jest dzieckiem; mając na uwadze, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych jest uznawane na arenie międzynarodowej za pogwałcenie praw człowieka; mając na uwadze, że małżeństwa dzieci nadal stanowią problem w niektórych państwach członkowskich i mają druzgocący wpływ na prawa i zdrowie dziewcząt i kobiet, polegający między innymi na dużym ryzyku powikłań w ciąży oraz narażeniu dziewcząt na niegodziwe traktowanie w celach seksualnych, przemoc domową, a nawet zabójstwa honorowe;
- P. mając na uwadze, że w wyniku pandemii oraz na skutek blokady w UE zwiększyły się przemoc domowa i przemoc ze względu na płeć oraz, zgodnie z najnowszym sprawozdaniem Europolu⁽²⁵⁾, niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i ich wykorzystywanie seksualne w internecie, zarówno w sieci widocznej, jak i w ciemnej sieci; mając na uwadze, że w 70–85 % przypadków dzieci będące ofiarami niegodziwego traktowania znają sprawców, a sprawcy w zdecydowanej większości są osobami, którym dzieci ufają⁽²⁶⁾; mając na uwadze, że z powodu tych środków wzrosły również inne zagrożenia związane z dłuższym czasem spędzonym w internecie, takie jak cyberprzemoc;
- Q. mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnościami są podatne na zagrożenia i mogą być narażone na wykluczenie społeczne, marginalizację, dyskryminację i ograniczony dostęp do usług; mając na uwadze, że są one częściej zaniedbywane, wykorzystywane lub niegodziwie traktowane w celach seksualnych; mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnościami mają większe potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej i są bardziej zależne od usług świadczonych na poziomie społeczności lokalnych⁽²⁷⁾;
- R. mając na uwadze, że w 2019 r. 30,3 % ubiegających się o azyl stanowiły dzieci, co oznacza 207 215 dzieci w UE; mając na uwadze, że 7,1 % tych dzieci było małoletnimi bez opieki⁽²⁸⁾; mając na uwadze, że wiele dzieci jest narażonych na sytuacje niedopuszczalne pod względem humanitarnym na granicach zewnętrznych UE lub poza nią; mając na uwadze, że dzieci bez opieki stanowią grupę niezmiernie wrażliwą i podatną na różne zagrożenia na szlakach migracyjnych do UE i w jej obrębie, w tym na działania siatek przestępczych, przemoc, znęcanie się i wykorzystywanie⁽²⁹⁾; mając na uwadze, że migrujące dzieci są często pozbawione dostępu do środków sprzyjających integracji i włączeniu oraz ochrony i zabezpieczenia społecznego; mając na uwadze, że dzieci bez opieki ubiegające się o azyl, które ukończyły 18 lat, stają wobec szczególnych wyzwań, ponieważ często muszą opuścić zakwaterowanie dostosowane do ich potrzeb; mając na uwadze, że dzieci ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą ucierpieć, jeżeli wydanie ostatecznej decyzji opóźnia się;

⁽²²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie roli niemieckiego Urzędu ds. Dzieci i Młodzieży (Jugendamt) w transgranicznych sporach rodzinnych (Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 107).

⁽²³⁾ COM(2020)0661.

⁽²⁴⁾ MOP, „Globalne szacunki dotyczące pracy dzieci:wyniki i tendencje, 2012-2016”, 2017 r.

⁽²⁵⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/exploiting-isolation-offenders-and-victims-of-online-child-sexual-abuse-during-covid-19-pandemic>

⁽²⁶⁾ <https://www.coe.int/en/web/human-rights-channel/stop-child-sexual-abuse-in-sport>

⁽²⁷⁾ <https://data.unicef.org/resources/children-with-disabilities-ensuring-inclusion-in-covid-19-response/>

⁽²⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics

⁽²⁹⁾ Europejskie Centrum Zwalczenia Przemytu Migranców, Czwarte roczne sprawozdanie z działalności

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- S. mając na uwadze, że istnieją znaczne luki i niedociągnięcia we wdrażaniu specjalnych zabezpieczeń i gwarancji proceduralnych wobec dzieci, określonych we wspólnym europejskim systemie azylowym, przy czym występują różnice między państwami członkowskimi, np. jeśli chodzi o możliwość pozostania dzieci z członkami rodziny lub opiekunami w warunkach nieizolacyjnych, a w szczególności łączenie rodzin zgodnie z dyrektywą Rady 2003/86/WE⁽³⁰⁾, warunki przyjmowania, wyznaczanie przedstawicieli prawnych i opiekunów oraz dostęp do przyjaznych dziecku informacji, usług zdrowotnych i socjalnych oraz edukacji;
- T. mając na uwadze, że dzieci w dalszym ciągu rodzą się jako bezpaństwowcy (także w UE) i nadal bywają wykluczone z dostępu do podstawowych praw; mając na uwadze, że według szacunków 200 mln dzieci na świecie nie ma aktu urodzenia, co zwiększa ryzyko bezpaństwowości i znacznie utrudnia im dostęp do praw i usług; mając na uwadze, że prawo do uzyskania obywatelstwa i do tego, by niezwłocznie po urodzeniu dziecka sporządzono jego akt urodzenia, zapisano w art. 7 Konwencji ONZ o prawach dziecka;
- U. mając na uwadze, że dzieci należą do grup najbardziej narażonych na skutki zmiany klimatu, która wpływa na ich średnie trwanie życia, zdrowie, prawo do edukacji i prawo do ochrony, a także powoduje wysiedlenia w regionach podatnych na klęski żywiołowe; mając na uwadze, że jedna czwarta zgonów dzieci wynika z oddziaływania środowiska naturalnego⁽³¹⁾;
- V. mając na uwadze, że dzieci wciąż rzadko uczestniczą w kształtowaniu polityki wewnętrznej i zewnętrznej UE; mając na uwadze, że kształtując politykę na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym, należy w sposób systemowy umożliwić uczestnictwo dzieci oparte na ich prawach; mając na uwadze, że dzieci mają prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym i w decyzjach wpływających na nie bezpośrednio lub pośrednio; mając na uwadze, że grupy najbardziej marginalizowane i wykluczone mają jeszcze mniejsze możliwości uczestnictwa w procesach politycznych i decyzyjnych;
- W. mając na uwadze, że wciąż dużo dzieci przebywa w ośrodkach detencyjnych w UE; mając na uwadze, że Komitet Praw Dziecka ONZ wyjaśnił, że dzieci nigdy nie należy zatrzymywać ze względów związanych z imigracją oraz że zgodnie z Deklaracją nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów z 19 września 2016 r. zatrzymanie nigdy nie można uzasadnić najlepszym interesem dziecka; mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą zapewnić odpowiednie, humanitarne i nieizolacyjne alternatywy dla zatrzymania oraz dopilnować, aby środki związane z pandemią COVID-19 nigdy nie prowadziły do zatrzymania dzieci; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny systematycznie gromadzić zdezagregowane dane dotyczące dzieci zatrzymanych w kontekście migracji, a Komisja powinna upowszechniać porównywalność takich danych za pośrednictwem Eurostatu;
- X. mając na uwadze, że pandemia szczególnie dotknęła dzieci przebywające w placówkach zamkniętych; mając na uwadze, że środki izolacji utrudniają sytuację dzieci w placówkach opieki psychiatrycznej i społecznej, sierocińcach, obozach dla uchodźców, ośrodkach detencyjnych i innych placówkach zamkniętych; mając na uwadze, że przypadki przemocy wobec dzieci w takich placówkach zazwyczaj pozostają niewykryte, a służby zajmujące się opieką nad dziećmi i rodzinami są przeciążone i napotykają trudności;
- Y. mając na uwadze, że w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych⁽³²⁾ uznano, że dzieci wymagają szczególnej ochrony danych osobowych i że informacje o dotyczących ich danych należy im przekazywać w zrozumiały sposób; mając na uwadze, że dostęp dzieci do platform mediów społecznościowych musi iść w parze z lepszym zrozumieniem przez nie technologii cyfrowych; mając na uwadze, że w interesie ochrony słabszych grup społecznych, zwłaszcza dzieci, promowanie edukacji cyfrowej, kultury informatycznej oraz umiejętności cyfrowych ma kluczowe znaczenie, aby przeciwdziałać niewłaściwemu wykorzystywaniu mediów społecznościowych, zwłaszcza w przypadku niepełnoletnich użytkowników korzystających z platform, które nie wymagają weryfikacji wieku;
1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przygotowania nowej kompleksowej strategii na rzecz praw dziecka dziesięć lat po realizacji agendy UE na rzecz praw dziecka z 2011 r.; apeluje o przyjęcie odpowiednich wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych oraz wiążących i niewiążących instrumentów UE, aby sprostać wyzwaniom, wobec których stają dzieci;

⁽³⁰⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12).

⁽³¹⁾ UNICEF, „Reimagining our Future: Building Back Better from COVID-19”, June 2020.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Czwartek, 11 marca 2021 r.

2. podkreśla, że dziecko pozostaje przede wszystkim dzieckiem, niezależnie od pochodzenia etnicznego, płci, obywatelstwa, pochodzenia ekonomiczno-społecznego, umiejętności, statusu migracyjnego i miejsca zamieszkania, a jego dobro należy uwzględniać we wszystkich politykach i działaniach UE dotyczących dzieci;
3. przypomina swój apel do Komisji o włączenie do strategii UE na rzecz praw dziecka wszystkich przepisów zawartych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka;
4. podkreśla, że w strategii UE należy obrać podejście zrównoważone pod względem płci, uwzględniające perspektywę płci we wszystkich sektorach programowania, ukierunkowane na dobrostan i wzmocnienie pozycji dziewcząt, odpowiadające ich szczególnym potrzebom i uznające ich prawa;
5. podkreśla, że w strategii należy wezwać państwa członkowskie, aby przeznaczyły wszelkie niezbędne zasoby na skuteczne wprowadzenie w życie Konwencji ONZ o prawach dziecka; wzywa ponadto państwa członkowskie, aby wyeliminowały nierówności strukturalne, priorytetowo traktowały inwestycje publiczne w edukację, opiekę zdrowotną, mieszkalnictwo, wsparcie dla rodzin i opiekę nad dziećmi oraz inwestowały w wysokiej jakości usługi powszechne dostępne dla wszystkich dzieci; wzywa państwa członkowskie, aby wzmocniły zdolności pracowników służb socjalnych do wspierania dzieci i rodzin stojących przed szczególnymi wyzwaniem oraz by wspierały podmioty działające na pierwszej linii w usługach związanych z ochroną dzieci;
6. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały każdemu dziecku prawo do edukacji oraz ustanowiły środki na rzecz zwalczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki i zapobiegania mu, a także zapewniły równy pod względem płci dostęp do wysokiej jakości, włączającej edukacji od najmłodszych dzieci po nastolatków, w tym dla dzieci romskich, dzieci z niepełnosprawnościami, dzieci bezpaństwowych i migrujących oraz dzieci żyjących w strefach dotkniętych kryzysami humanitarnymi;
7. podkreśla, że edukacja cyfrowa nigdy nie powinna trwale zastępować uczenia się w kontakcie osobistym, zwłaszcza jeżeli dostęp do technologii jest ograniczony, i powinna być wykorzystywana jedynie w czasach poważnych trudności, takich jak pandemia, lub w trybie mieszanym; wzywa Komisję, aby dogłębnie oceniła, jak kryzys wpłynął na prawo do edukacji, oraz zaproponowała zalecenia dla państw członkowskich w oparciu o wyniki tej analizy;
8. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia specjalnych operacji „bezpiecznej szkoły”, w tym do zapewnienia środków higienicznych i informowania dzieci w przystępny sposób o potrzebie mycia rąk i innych środkach higieny podczas pandemii COVID-19;
9. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały prawo do edukacji włączającej i zapewniły dostęp do wyczerpujących i dostosowanych do wieku informacji o płci i seksualności, a także dostęp do opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz do edukacji o relacjach międzyludzkich; przypomina, że zgodnie z najnowszym sprawozdaniem Komisji wiedza w tej dziedzinie jest niezbędna do zapewnienia pełnej edukacji i ochrony dzieci;
10. ponownie wzywa UE do wzmocnienia starań, aby położyć kres wszelkim formom przemocy i dyskryminacji wobec dzieci, w tym przemocy fizycznej, seksualnej, ekonomicznej i psychicznej, nadużyciom, niegodziwemu traktowaniu, zaniedbywaniu, złemu traktowaniu i wykorzystywaniu, do których dochodzi również w internecie, przymusowym małżeństwowi, przemytowi migrujących dzieci, znęcaniu się nad nimi i wykorzystywaniu ich, torturom, zabójstwom honorowym, okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, kazirodztwu, zmuszaniu do porzucania nauki oraz wykorzystywaniu dzieci jako żołnierzy; podkreśla, że aby zapewnić spójność w zakresie ochrony dzieci przed przemocą, przemytem i wykorzystywaniem, we wszystkich wnioskach ustawodawczych i nieustawodawczych dotyczących praw dziecka należy uwzględniać strategię UE na rzecz praw dziecka; wzywa Komisję, aby opublikowała harmonogram takich wniosków, a jednocześnie zadbała o wdrożenie zaleceń, wprowadzając odpowiedni i skuteczny mechanizm monitorowania;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia kresu – zarówno w prawie, jak i w praktyce – wszelkiej pracy dzieci oraz wszelkim innym formom pracy, które mogą szkodzić zdrowiu i bezpieczeństwu dzieci; podkreśla, że należy pilnie zająć się tą kwestią, biorąc pod uwagę wpływ kryzysu związanego z COVID-19 na osoby w najtrudniejszej sytuacji, które doświadczyły dramatycznego spadku dochodów i utraciły dostęp do ochrony socjalnej, przez co więcej dzieci jest zmuszanych do pracy; w związku z tym wzywa Komisję do uwzględnienia praw dziecka w przyszłych unijnych ramach zrównoważonego zarządzania, w tym do wprowadzenia unijnych wymogów należytej staranności, oraz do wspierania państw trzecich w eliminowaniu pracy dzieci za pośrednictwem programów współpracy; zaleca, aby wprowadzono wymóg należytej staranności w sposób międzysektorowy oraz zadbano o to, by wszystkie polityki UE były przyjazne dziecku, zobowiązując się do przeprowadzania kontroli ex ante i ex post dotyczących przestrzegania praw człowieka;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

12. wzywa Komisję i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do wzmożenia wysiłków na rzecz zapobiegania poważnym naruszeniom praw dzieci na terenach konfliktów zbrojnych i do położenia im kresu; jest głęboko zaniepokojony faktem, że do powiązań dzieci z ugrupowaniami zbrojnymi i ich werbowania do takich ugrupowań niejednokrotnie dochodzi, kiedy dzieci nie mają alternatywy; podkreśla znaczenie postępów w realizacji programu praw dziecka i konfliktów zbrojnych w unijnych działaniach zewnętrznych oraz polityce bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu, zgodnie z planem działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji, dzięki włączeniu go do dialogów politycznych, misji i operacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), reform sektora bezpieczeństwa i mediacji; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela do powołania w delegaturach UE urzędników i jednostek ds. ochrony dzieci; wzywa państwa członkowskie do ochrony dzieci, które nie są obywatelami UE i które mogą zostać zatrzymane za przestępstwa związane z bezpieczeństwem lub powiązania z ugrupowaniami zbrojnymi, oraz do ułatwienia ich powrotu do kraju pochodzenia w celu rehabilitacji, resocjalizacji lub ścigania, w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym;

13. podkreśla, że niezbędna jest ochrona dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych; ubolewa nad faktem, że dyrektywa w sprawie niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych nie została jeszcze wdrożona przez 23 państwa członkowskie; odnotowuje, że Rada Europy kładzie nacisk na wielostronną współpracę jako podstawę reagowania na niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych w internecie, obejmującą organy ścigania, organy krajowe, mechanizmy sprawozdawcze oraz usługodawców/przedsiębiorstwa; z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar zaproponowania w pierwszym semestrze 2021 r. dłuższych ram legislacyjnych w celu zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych; ponownie wyraża poparcie dla ocenianej obecnie przez Komisję koncepcji utworzenia europejskiego centrum na rzecz zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych oraz walki z tym zjawiskiem; z zadowoleniem przyjmuje działania prewencyjne Europolu, a mianowicie kampanie uświadamiające mające na celu zapobieganie wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie ⁽³³⁾, ⁽³⁴⁾;

14. podkreśla, że podczas pandemii COVID-19 przemoc wobec dzieci i znęcanie się nad nimi nasiliły się w niepokojącym stopniu, a dostęp do usług socjalnych i instytucji ochrony bardzo się ograniczył; podkreśla znaczenie opracowania polityki prewencyjnej, aby na szczeblu UE przeciwdziałać przemocy wobec dzieci; podkreśla rolę agencji i organów UE we wdrażaniu unijnych ram legislacyjnych dotyczących praw dziecka; wzywa Komisję do włączenia do strategii planu działania UE zawierającego standardy i poziomy odniesienia dla dostawców usług internetowych i firm technologicznych, aby zapewnić bezpieczeństwo dzieci w internecie, wykraczające poza walkę z nielegalnymi treściami z udziałem dzieci i ich ochronę przed dostępem do szkodliwych materiałów; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, do kryminalizacji nagabywania dzieci dla celów seksualnych i cyberstalkingu;

15. wzywa Komisję do zapewnienia spójności strategii UE z priorytetami i wnioskami ustawodawczymi określonymi w niedawnej strategii UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, unijnych ramach strategicznych na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów, europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci oraz strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025;

16. uważa, że w strategii UE trzeba koniecznie uwzględnić konkretne środki inwestowania w dzieci w celu wyeliminowania ubóstwa dzieci, w tym ustanowić europejską gwarancję dla dzieci wyposażoną w odpowiednie zasoby; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie ustanowienia europejskiej gwarancji dla dzieci w pierwszym kwartale 2021 r., zgodnie z jej zobowiązaniem, i wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia jej wdrażania i do zainwestowania wszystkich możliwych zasobów, w tym środków z funduszy UE, takich jak Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), Wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (ReactEU), Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), InvestEU, Erasmus+ oraz Fundusz Azylu i Migracji (FAM), w walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci; podkreśla, że państwa członkowskie powinny ustanowić zarówno wieloletnie krajowe strategie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci, jak i krajowe plany działania dotyczące gwarancji dla dzieci;

17. z niepokojem zauważa, że w kontekście wyjścia z kryzysu związanego z COVID-19 będzie trzeba w większym stopniu zająć się problemem ubóstwa dzieci oraz że ubóstwo będzie miało jeszcze większy wpływ na dzieci, ponieważ stanowią one najsłabszą grupę spośród osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; nalega, aby strategię UE uzupełnić kompleksową strategią przeciwdziałania ubóstwu obejmującą środki zapewniające godziwe i przystępne cenowo

⁽³³⁾ <https://www.europol.europa.eu/activities-services/public-awareness-and-prevention-guides/online-sexual-coercion-and-extortion-crime>

⁽³⁴⁾ <https://www.europol.europa.eu/stopchildabuse>

Czwartek, 11 marca 2021 r.

mieszkania oraz zajęcie się problemem bezdomności; przypomina, że każda strategia mająca na celu wyeliminowanie ubóstwa dzieci musi uwzględniać rzeczywistość samotnego rodzicielstwa i rodzin wielodzietnych, biorąc pod uwagę, że rodzice samotnie wychowujący dzieci i rodziny wielodzietne należą do grup znajdujących się w trudnej sytuacji;

18. podkreśla, jak ważne jest by w strategii UE przewidzieć środki zapewniające dzieciom i rodzinom dobry dostęp do opieki zdrowotnej, zgodnie z Programem UE dla zdrowia, przy jednoczesnym uwzględnieniu trudności dzieci w dostępie do tego prawa;

19. podkreśla, że ważne jest, aby w strategii UE wprowadzono środki mające na celu aktualizację istniejących unijnych ram działania na rzecz zdrowia i dobrostanu psychicznego, które powinny w pełni sprzyjać włączeniu społecznemu, aby zaspokoić również potrzeby dzieci znajdujących się w trudnej sytuacji oraz należących do grup marginalizowanych i rasowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji w zdrowie psychiczne oraz usługi psychospołeczne dla dzieci i rodzin, zwłaszcza w krajach o niskich i średnich dochodach oraz w niestabilnych kontekstach humanitarnych; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia mechanizmów wczesnego wykrywania problemów związanych ze zdrowiem psychicznym; wzywa do pełnego włączenia wsparcia w zakresie zdrowia psychospołecznego i psychicznego do krajowych i transnarodowych systemów ochrony dzieci, a także do szkolenia specjalistów w zakresie szczególnych potrzeb dzieci;

20. przypomina swój apel o zapewnienie przyjaznego dziecku wymiaru sprawiedliwości z odpowiednimi i pluralistycznymi postępowaniami uwzględniającymi potrzeby wszystkich dzieci; podkreśla, jak ważne jest zapewnienie dziecku prawa do bycia wysłuchanym, do korzystania z pomocy przedstawiciela prawnego oraz do uzyskania pełnych informacji przekazywanych w sposób przyjazny dziecku na wszystkich etapach postępowania w wymiarze sprawiedliwości, zgodnie z art. 4 i 16 dyrektywy (UE) 2016/800 oraz art. 22 i 24 dyrektywy 2012/29/UE⁽³⁵⁾, w tym w odniesieniu do migrujących dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem małoletnich bez opieki; wzywa państwa członkowskie, aby szybko transponowały i wdrożyły te dyrektywy; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by sądy ds. dzieci i rodziny funkcjonowały jako część podstawowych usług, kontynuowały przesłuchania w trybie pilnym i wykonywały nakazy sądowe dotyczące opieki nad dziećmi i ochrony dzieci, które w każdej chwili mogą stać się ofiarami zaniedbania lub znęcania się; przypomina, że należy wprowadzić specjalne zabezpieczenia dla dzieci, które są zaangażowane w postępowania sądowe lub pokrewne, i podkreśla potrzebę przeszkolenia wyspecjalizowanego personelu;

21. z zalem zauważa, że 11 z 27 państw członkowskich nie zapewniło dzieciom dostępu do skierowanych do nich informacji w internecie na temat systemu sądowego, takich jak interaktywna edukacja w zakresie praw, i wzywa wszystkie państwa członkowskie do zapewnienia dzieciom dostępu do tych informacji w sposób przyjazny dziecku, z uwzględnieniem wszelkich niepełnosprawności, które mogą utrudnić dostęp do tych informacji⁽³⁶⁾;

22. podkreśla znaczenie nadrzędnego interesu dziecka w transgranicznych sporach rodzinnych; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby wypełniały swoje obowiązki przewidziane w rozporządzeniu Bruksela II bis⁽³⁷⁾, a organy krajowe do uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych w innym państwie członkowskim w sprawach dotyczących dzieci, takich jak orzeczenia dotyczące prawa do opieki, prawa do kontaktów z dzieckiem i zobowiązań alimentacyjnych; podkreśla znaczenie ścisłej współpracy i skutecznej komunikacji między różnymi organami krajowymi i lokalnymi zaangażowanymi w postępowania w sprawie opieki nad dziećmi; wzywa państwa członkowskie do poszanowania prawa dzieci do kontaktów z rodzicami pomimo środków ograniczających związanych z pandemią, o ile nie zagraża to ich bezpieczeństwu i zdrowiu;

23. wzywa UE, jej agencje i państwa członkowskie do położenia kresu bezpieczeństwu wśród dzieci zarówno w UE, jak i poza nią, w tym poprzez poprawę zdolności urzędników pierwszej linii do identyfikowania i rejestrowania bezpieczeństwa w kontekście migracji i azylu oraz odpowiedniego reagowania na nią, promowanie i zapewnianie powszechnego dostępu do rejestracji i certyfikacji urodzeń bez względu na status rodziców, w tym w odniesieniu do rodzin LGBTQI+, wprowadzanie, ulepszanie i wdrażanie gwarancji prawnych w celu zapobiegania bezpieczeństwu wśród dzieci oraz wprowadzanie i usprawnianie opartych na prawach dziecka procedur stwierdzania statusu bezpieczniaka w celu wypełnienia międzynarodowych zobowiązań wobec bezpieczniaków w kontekście migracyjnym, przy poszanowaniu nadrzędnego interesu dziecka i prawa dzieci do uzyskania obywatelstwa;

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

⁽³⁶⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/justice_scoreboard_2019_en.pdf

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

Czwartek, 11 marca 2021 r.

24. podkreśla, że w strategii UE trzeba uwzględnić środki mające na celu poprawę sytuacji migrujących dzieci i ochronę ich interesów zarówno w UE, jak i poza nią, a także na wszystkich etapach procedur azylowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły wdrożenie przysługujących dzieciom gwarancji i praw procesowych we wspólnym europejskim systemie azylowym, ze szczególnym uwzględnieniem sprawnych procesów łączenia rodzin zgodnie z dyrektywą 2003/86/WE, dostępu do odpowiednich warunków przyjmowania, opieki społecznej i medycznej, terminowego wyznaczania wykwalifikowanych przedstawicieli prawnych i opiekunów małoletnich bez opieki oraz dostępu do informacji przyjaznych dzieciom;

25. podkreśla znaczenie integracji i włączenia społecznego dzieci będących migrantami i uchodźcami; ponownie podkreśla znaczenie usunięcia wszelkich barier w dostępie do podstawowych usług oraz do środków sprzyjających integracji i włączeniu społecznemu, w tym do wsparcia w zakresie zdrowia psychospołecznego i psychicznego, a także znaczenie umożliwienia dzieciom lepszej integracji ze społeczeństwem; wzywa Komisję do podjęcia pilnych działań, aby zwiększyć świadomość na temat tego, że należy zmienić narracje dotyczące migracji i zwalczać negatywne stereotypy;

26. jest zdania, że w strategii należy priorytetowo traktować prawa dzieci w odniesieniu do pozbawiania wolności, zgodnie z prawami przedstawionymi w globalnej analizie ONZ na temat dzieci pozbawionych wolności; wzywa UE i państwa członkowskie do wzmocnienia działań mających na celu położenie kresu przetrzymywaniu dzieci, zwłaszcza w kontekście migracji, oraz do wypracowania opartych na społeczności rozwiązań alternatywnych wobec pozbawienia wolności, które są zgodne z zasadą nadrzędnego interesu dziecka i dzięki którym dzieci mogą pozostać z członkami rodziny lub opiekunami poza ośrodkiem detencyjnym w oczekiwaniu na rozwiązanie kwestii ich statusu migracyjnego;

27. jest zdania, że strategia UE powinna uwzględniać i propagować prawa dzieci znajdujących się w trudnej sytuacji we wszystkich obszarach polityki oraz że należy przyjąć podejście przekrojowe uwzględniające wielorakie formy dyskryminacji, których doświadczają między innymi dzieci z grup rasowych, dzieci z niepełnosprawnościami, dzieci bez opieki rodzicielskiej lub zagrożone utratą opieki rodzicielskiej, dzieci znajdujące się w placówkach opiekuńczych, dzieci LGBTIQ, dzieci z grup mniejszości etnicznych, dzieci będące migrantami i uchodźcami, dzieci będące bezpaństwowcami i dzieci nieposiadające dokumentów, dzieci będące ofiarami przemocy i niegodziwego traktowania w celach seksualnych, dzieci, które miały do czynienia bezpośrednio lub pośrednio z wymiarem sprawiedliwości, dzieci mające problemy ze zdrowiem psychicznym, dzieci bezdomne, dziewczęta i dzieci rodziców przebywających w więzieniu; przypomina, że usługi socjalne i wsparcie dla rodzin mają zasadnicze znaczenie dla uniknięcia rozdzielania rodzin i wykluczenia społecznego;

28. podkreśla, że w całej Europie dzieci romskie, w szczególności dziewczynki romskie, są dodatkowo ofiarami rasizmu i dyskryminacji ze względu na płeć, co spycha je na margines społeczeństwa; podkreśla, że słabe wyniki w nauce, wysokie wskaźniki niesystematycznego uczęszczania do szkoły i wczesnego kończenia nauki, nieintegracyjne systemy edukacji, wysoka stopa bezrobocia i słabe możliwości zatrudnienia pozbawiają romskich chłopców i romskie dziewczęta realnych możliwości integracji i pełnego uczestnictwa w życiu społecznym; przypomina, że brak dokumentów tożsamości utrudnia wielu dziewczętom romskim dostęp do edukacji, opieki zdrowotnej i innych powiązanych usług, a ponadto przypomina, że nasilenie rasizmu i antycyganizmu zagraża bezpieczeństwu romskich dziewcząt i sprawia, że są one coraz bardziej narażone na wykluczenie społeczne, wyzysk, handel ludźmi i przemoc⁽³⁸⁾;

29. uważa, że w strategii UE należy zaproponować integracyjne podejście do ochrony dzieci znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, zgodnie z Kartą, Konwencją ONZ o prawach dziecka i uwagami ogólnymi Komitetu Praw Dziecka ONZ, a także celami zrównoważonego rozwoju i ujętymi w nich zadaniami dotyczącymi dzieci, oraz że nie należy pozostawiać nikogo samemu sobie; ponownie podkreśla, że należy stworzyć, dzięki inwestycjom społecznym, bezpieczne otoczenie dla dzieci znajdujących się w trudnej sytuacji i ich rodzin, i uznaje, że warunki mieszkaniowe dzieci i rodzin powinny zostać uznane i włączone do definicji potrzeby szczególnego traktowania; podkreśla, jak ważne jest rozwijanie i umacnianie zintegrowanych krajowych i transnarodowych systemów ochrony dzieci, dysponujących zasobami oraz systemami wdrażania i monitorowania;

30. podkreśla, że ważne jest, by UE zajęła się fizycznymi (wynikającymi z niedostatecznej infrastruktury i położenia geograficznego), technologicznymi (z powodu urządzeń o niskiej funkcjonalności), kulturalnymi (z powodu norm płciowych i społecznych, praktyk kulturowych, niepełnosprawności lub statusu mniejszości) oraz gospodarczymi i społecznymi barierami dla technologii cyfrowych w całej polityce wewnętrznej i zewnętrznej;

31. podkreśla, jak ważne jest, by UE inwestowała w umiejętności cyfrowe w celu zagwarantowania wszystkim dzieciom swobodnego dostępu do umiejętności cyfrowych i edukacji cyfrowej, zwłaszcza dzieciom ze społeczności niemających wystarczającego dostępu do nich lub społeczności marginalizowanych, ze szczególnym naciskiem na budowanie ich odporności i oferowanie wsparcia psychospołecznego; zauważa, że inwestycje te mogłyby być realizowane jako część nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności w ramach europejskiego obszaru edukacji i mogłyby korzystać

⁽³⁸⁾ <https://rm.coe.int/16800c0a86>

Czwartek, 11 marca 2021 r.

z unijnych funduszy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej; zwraca uwagę, że inwestowanie w możliwości zapewniania przez systemy edukacji wszystkim dzieciom edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych ma kluczowe znaczenie dla promowania zrozumienia przez dzieci technologii cyfrowych, przewyższania nierówności, poprawy włączenia cyfrowego oraz wzmocnienia pozycji dzieci i ich praw oraz ich ochrony w internecie i poza nim; przypomina, że rozwój edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych powinien przygotować dzieci do stawiania czoła zagrożeniom, jakie niesie ze sobą przestrzeń cyfrowa, a także do wywiązywania się z obowiązków, jakie wiążą się z obecnością w przestrzeni cyfrowej;

32. wzywa Komisję do uwzględnienia opinii dzieci poprzez ustanowienie formalnych mechanizmów dialogu i konsultacji oraz zapewnienie dzieciom pełnego i znaczącego udziału w podejmowaniu decyzji, ze szczególnym naciskiem na oddanie głosu osobom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji, takim jak dziewczęta, dzieci żyjące w ubóstwie, dzieci przesiedlone i migrujące oraz dzieci z niepełnosprawnościami;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia specjalnych mechanizmów oceny wpływu COVID-19 na wszystkie dzieci w celu gromadzenia danych na potrzeby lepszego opracowywania krajowych planów działania służących rozwiązaniu problemów dotyczących dzieci w oparciu o opinie dzieci; wzywa państwa członkowskie do określenia podejścia uwzględniającego prawa dziecka przy opracowywaniu krajowych planów odbudowy;

34. wzywa Radę do przyjęcia konkluzji w sprawie strategii UE określających nowe obowiązkowe ramy dla instytucji UE i państw członkowskich na wzór Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju oraz zapewniających wdrożenie dobrze zaprojektowanych, kompleksowych i odpowiednio finansowanych zintegrowanych krajowych i międzynarodowych systemów ochrony dzieci;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia priorytetowego traktowania i uwzględniania praw dziecka we wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych politykach, działaniach i programach UE dotyczących dzieci bezpośrednio lub pośrednio, a także do zapewnienia spójności i zgodności poszczególnych instrumentów;

36. wzywa Komisję do opracowania wskaźnika dotyczącego dzieci przy przyznawaniu środków budżetowych, aby umożliwić instytucjom i partnerom UE pomiar i monitorowanie inwestycji UE w dzieci dzięki gromadzeniu zdezagregowanych i konkretnych danych umożliwiających określenie rozbieżności między zobowiązaniami politycznymi i finansowymi, a tym samym oszacowanie skali unijnego wsparcia na rzecz praw dziecka;

37. wzywa państwa członkowskie do opracowania rocznego planu działania w celu wdrożenia przepisów określonych w strategii UE na rzecz praw dziecka oraz włączenia krajowych planów działania do unijnego planu odbudowy i zwiększania odporności;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania strategii UE na rzecz praw dziecka, tak aby wewnętrzne i zewnętrzne instrumenty finansowe UE, a także budżety krajowe, wspierały realizację priorytetów określonych w strategii;

39. wzywa Komisję do zapewnienia właściwego monitorowania wdrażania strategii UE przez państwa członkowskie; przypomina, że należy zapewnić konstruktywny, integracyjny i oparty na prawach udział dzieci w całym procesie tworzenia i wdrażania strategii, a także stosować poziomy odniesienia i wskaźniki w celu lepszego monitorowania postępów;

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.